

Timpul – Resursa si Moneda

- rezumat -

Cu toate ca este o lucrare care ne apare - la prima vedere - ca fiind foarte analitica, esenta acestei carti este una relativ simpla – **o viziune practica pentru o lume mai buna.**

Continuand ideile enuntate in cartea aceluiasi autor - “Pentru o Romania de Aur”, in care (in special privind chestiunea monedei – “sangele” care iriga organismul economic) se readucea in lumina viziunea savantului roman economist Anghel Rugina, in speta necesitatea “acoperirii” integrale a acesteia, in “Timpul – Resursa si Moneda” se vadeste o profunda intelegere a naturii intrinseci a banilor si se invita cititorul la o incursiune in esenta lor si la o intoarcere la “fundamente”.

Totodata, **se contesta corectitudinea arhitecturii actuale a sistemului monetar si bancar, punctandu-se efectele negative si propunandu-se o alternativa inovativa.**

Se vorbeste despre resursele existente pe Pamant – “omul” si “natura”, despre notiunea de “timp” ca una dintre resursele naturii, o resursa a omului, apartinand fiecarui individ in parte, aceasta resursa fiind masurabila cantitativ, in unitati de timp.

Se pleaca astfel de la premisa ca **omul se naste de fapt “bogat”**, avand “inglobata” il el, in posesia si la dispozitia sa, cea mai mare cantitate posibila disponibila de timp pentru respectivul individ. La care se adauga “capitalul” – timpul economisit al antecesorilor, distribuit parte echitabil, parte mai putin, insa evident ca nu neaparat egal.

Asa cum titeiul, ca resursa a naturii, fiecare zacament in parte, se poate masura in barili, gazele in metri cubi sau aurul in uncii sau grame, timpul este si el masurabil in unitati egale, in “zile” sau “minute”.

Exista astfel un **“stoc individual de timp”**, finit si neregenerabil, precum si unul “mondial”, cu o dinamica relativ lenta, indiferent de durata vietii fiecarui individ in parte. Si mai exista si unul la nivel “istoric”, intr-o continua crestere, cu fiecare om care se naste, cu un trend crescator imun la dinamica populatiei.

Se vorbeste in carte despre **dreptul natural al fiecarui om**, ca fiinta superioara, **la a consuma o cota parte din toate resursele regenerabile si neregenerabile ale Pamantului**, inclusiv din plante si din vietuitoare.

Aceasta **cota parte este proportionala cu durata existentei sale**, dreptul sau fiind insa limitat - tot natural - la ceea ce-si poate obtine si pastra omul exclusiv singur, prin propriile puteri si cu consumarea propriului timp in tot acest proces.

Omul poate exploata, transforma si consuma respectiva cota parte, in schimbul timpului sau primit de la Creator / Natura, iar ceea ce obtine cu propriul timp, pastreaza si nu consuma – adica “economisirea”, poate fi stocat / capitalizat si consumat de catre el in viitor sau poate fi utilizat in prezent sau viitor pentru schimb, in relatie cu alti oameni, prin troc.

Insa, in masura in care resursa de timp ar beneficia automat de o reprezentare monetara, moneda respectiva ar fi substituibila trocului.

Cantitatea si tipul de resurse naturale obtinute, transformate, pastrate sub diferite forme si neconsumate de catre fiecare om in parte e diferita, fiind influentata de locatie si de capacitatea individuale, de “productivitatea timpului propriu”.

Prin urmare, se poate spune ca **oamenii schimba intre ei, de fapt, un rezultat al resursei lor de timp, ceea ce face ca “timpul” sa fie o “marfa”**.

Iar surplusul de timp de dupa autoconsum sa fie utilizabil ca “mijloc de schimb”, aceasta la un “pret” pe care fiecare om are dreptul sa si-l stabileasca singur, sa il solicite, dar care va deveni “pret de tranzactionare”, corect, doar in masura in care altcineva va fi dispus sa il achite, la intalnirea cererii cu oferta.

O alta idee subliniata in carte este aceea potrivit careia, cantitatea de timp inglobata in “pretul” timpului nu reprezinta doar timpul efectiv petrecut in exploatarea si in transformarea naturii sau destinat direct schimbului prin oferirea de servicii altora, ci si timpul - indispensabil acestei productii – petrecut in crestere, educare, odihna, hrana samd. Implicit, **factorul de productie primar denumit astazi “munca”, nu este doar “munca”, masurabila in unitati de timp si recompensabila actualmente in moneda “fiat”, fara acoperire, ci “timpul” in sine al omului, intreaga sa viata.**

Astfel, pretul de vanzare al timpului fiecaruia va fi foarte probabil mai mare decat timpul efectiv de munca si va avea oricum dinamica sa, care va tine cont de toate aspectele, de rezervele individuale, de cat de placuta e apreciata de catre prestator a fi activitatea, de moment, in final de cerere si de oferta.

Avand in vedere argumentele anterior mentionate, **lucrarea afirma necesitatea si pledeaza pentru “monetizarea efectiva a resursei de timp”, prin implementarea unei “monede cu acoperire in timp”, considerandu-se ca in final aceasta se va impune ca o moneda de referinta.**

O trecere de la primirea banilor abia ca recompensa pentru o activitate prestata sau pentru o resursa pusa cuiva la dispozitie, la cheltuirea unor bani pe care ii ai deja, doar in masura in care, de-a lungul vietii, altii iti vor fi mai utili tie decat le vei fi tu lor; adica doar daca vei consuma intensiv resursele altora.

Necesara functie de “pastrarea a valorii” timpului in care nu au fost consumate resursele altora va putea fi realizata prin monetizarea individuala, la un anumit curs de schimb, a “elementelor de natura transformata prin intermediul timpului”, a resurselor utile finite, neregenerabile, cele mai durabile in timp si mai usor transportabile in spatiu, precum aurul sau argintul.

Economistul si antreprenorul roman Octavian Badescu argumenteaza ca **marile probleme ale lumii de azi** – inegalitatile, inechitatile, polarizarea, consumul accelerat de resurse naturale neregenerabile prin supra-consumul de bunuri si servicii, stimularea productiei si prin scurtarea ciclurilor de viata a produselor, risipa, deseurile, senzatia comprimarii timpului si a lipsei acestuia, alergarea permanenta a majoritatii oamenilor in lupta pentru subzistenta, crizele economice, inflatia, somajul, razboaiele, poluarea si nu numai – toate acestea **au la baza problema sistematica a “falsificarii legale a monedei” si implicit a afectarii rationalitatii calculului economice, prin actualul sistem monetar si financiar-bancar.**

Autorul explica procesul prin care acest sistem isi insuseste in mod nelegitim, o mare parte din resursa de timp finita si neregenerabila a oamenilor, cu ajutorul diluării permanente a puterii de cumparare a banilor **prin intermediul generării “din nimic” a unui “pseudo-capital” in proprietate, pe care il pune la dispozitie, cu dobanda si contra unor garantii “reale”**, a expansiunii monetare fara acoperire, practicata din ce in ce mai accelerat de catre bancile centrale si comerciale.

Acestea redistribuie arbitrar si directionat aceasta **“pseudo-resursa” mascata in “capital autentic”** catre cei cu ajutorul carora isi poate mentine puterea – cu precadere banci, state si corporatii, la varful carora se afla un numar restrans de principali beneficiari, care, impreuna cu favorizatii acestora, care avand cu prioritate, in volum mai mare si mai ieftin acces la acesti “bani”, isi maresc gradual si permanent puterea prin acapararea controlului asupra resurselor naturale si a capitalului real, la preturi mai mici. Aceasta in dauna celor majoritatii salariatilor, antreprenorilor si rentierilor, a celor productivi, cumpatati, economi, a majoritatii pensionarilor, a copiilor, a tinerilor si chiar a generatiilor viitoare care vor avea de platit datorii si dobanzi, pana la urma cu propriul lor timp, desi nu ei au decis propria indatorare.

Octavian Badescu afirma in cartea “Timpul – Resursa si Moneda”, ca – tinand cont ca **necesitatea de a fi in posesia si in controlul propriilor economii reprezinta o conditie a libertatii** (de a nu fi obligat sa iti vinzi permanent si ieftin timpul) individuale si colective, **singura posibilitate ca omul sa fie in viitor liber**, asa cum aspira cum a intentionat Creatorul / Natura si nu intr-o stare de cvasi-sclavie, sa poata trai intr-o societate civilizata si echilibrata, **este aceea a monetizării timpului propriu si de pastrare individuala a controlului acestei noi monede, pe care o numeste “Minut Convertibil”** si care poate avea reprezentare digitala (**cont bancar** unic reprezentat de CNP, controlat de individ) si/sau fizica, in **bancnote si monede** sau chiar si in lingouri de **aur sau argint**.

Din perspectiva practica, autorul propune cititorilor inclusiv dezvoltarea graduala, de la baza, a unui astfel de sistem, pe care il vede, cel putin intr-o prima faza complementara, nu neaparat complet alternativ, chiar si prin decizii individuale, fara a fi nevoie de decizii colective sau politice, cel putin intr-o prima faza.

Fiecare individ va detine - in “cont” sau fizic - reprezentarea monetara a stocului sau individual de timp (stabilit conventional la diferenta dintre acelasi timp potential de viata si numarul de minute trecute de la nasterea sa), suma cu care va putea cumpara bunurile si serviciile pe care le ofera alti oameni, care accepta sa primeasca si sa foloseasca respectiva “valuta forte”.

Masa monetara va fi reprezentata de totalul Minutelor Convertibile pe care le primeste initial fiecare. In functie de utilitatile individuale pentru ceilalti, masa monetara a fiecarui participant va evolua dinamic in timp.

Singura varianta prin care un individ si va putea mari masa monetara va fi prin **monetizarea activelor nete detinute**, adica prin transformarea conventionala si permanent reversibila a rezervelor sale monetizabile, la un curs fix, stabilit conventional, in functie de raportul dintre stocul de aur / argint si cel de minute convertibile. **Masa monetara a comunitatii va creste doar prin monetizarea resurselor economisite si prin cresterea comunitatii.**

In acest mod, **moneda** “Minut Convertibil”, utilizabila intr-un ipotetic moment prezent, va fi **permanent acoperita integral** in timp (trecut si viitor, dar limitat la populatia existenta actualmente, consumatoare de resurse), iar oamenii vor putea si schimba intre ei bunuri si servicii, fara a exista lipsa de lichiditate.

In viziunea autorului, **nevoia de sisteme costisitoare si subiective de decizie politica privind “salariul minim”, “punctul de pensie” samd ar putea deveni caduca**. Omul isi va putea gestiona si aloca singur incepand din tinerețe rezervele, banii proprii cu care s-a nascut deja, asa cum e normal si asa cum a fost lasat pe Pamant de la inceputul vremurilor.

Bancile ar functiona mai mult ca “Centre de Evidenta a Resurselor Locale de Timp”, nu vor lua decizii arbitrare privind alocarile de capital ale oamenilor, imprumuturile vor fi limitate la resursele celor in viata (activele lor nete, masa monetara) si **sistemul va tinde permanent la echilibru**. Structura de actionariat / decizie a acestora va fi permanent corelata cu ponderile capitalurilor individuale.

Chiar si ideea de “persoana juridica” ar putea fi reevaluată. Ar putea ramane in picioare doar institutiile / organizatiile pe care comunitatile le considera realmente utile lor, ramane de vazut in ce forma.

Iar actualmente tehnologia permite o astfel de evolutie, de eficientizare.

Repreluarea controlului banilor de catre proprietarii naturali ai acestora, pastrarea valorii economiilor, recompensarea cu timp monetizat a amanarii consumului, corelarea masei monetare cu cantitatea de timp, implicit diminuarea fondurilor alocabile pentru activitati distructive in masa precum razboaiele de mare anvergura – toate acestea pot conduce - in viziunea autorului - la o lume cu resurse administrate la nivel individual si eventual comunitar, unde contributiile vor fi, intr-o mare masura, voluntare.

Octavian Badescu **pune in discutie inclusiv viabilitatea actualelor narative privind obiectivele economice** (precum “cresterea consumului”) si reprezentativitatea unora dintre principalii indicatori economici actuali (precum PIB), propunand indicatori alternativi, pe care ii considera mai potriviti, precum **EIB (Eficienta Interna Bruta)** si **ISFI (Indicele Sanatatii Financiare Individuale)**.

Ultima parte a cartii este alcatuita dintr-o **selectie de articole** referitoare la subiect, publicate de catre acelasi autor in diferite publicatii economice.

Obiectivul lucrării il reprezinta, in fond, **creionarea unei directii catre libertatea individuala**, catre o putere corelata cu responsabilitatea, catre o lume mai eficienta, mai etica si implicit mai buna.

Si nu in ultimul rand – **cartea reprezinta**, pentru toti cei interesati, **o invitatie la actiune**.